

Zelfstandig kunnen zijn op vakantie. Heel belangrijk. 'Kijk, dit lijkt me wel wat. Brengt u dat maar'. Was getekend: David de Graaf

Speciaal binnen reguliere vakanties

Je bent jong en je wilt op vakantie! Maar hoe? Kun je gewoon meedoen, kun je spreken van inclusie als het om reizen gaat? Of ben je toch aangewezen op een 'speciale' organisatie? Marian de Graaf, natuurlijk bekend als de moeder van David, komt met een verrassend idee • Marian de Graaf-Posthumus

David, mijn zoon met Downsyndroom, mocht recent een spreekbeurt invullen tijdens een workshop voor begeleiders van Tendens Vakanties. Dat is een organisatie die kleinschalige, begeleide groepsvakanties aanbiedt voor mensen met een verstandelijke belemmering. Er hadden zich 25 mensen opgegeven. David was gevraagd om daar de bijzonderheden van mensen met Downsyndroom te belichten. Maar dat kon hij natuurlijk niet zonder een introductie van zichzelf aan de hand van beelden en clipjes uit zijn eigen leven. Dat is voor hem - en voor ons als 'tekstschrijvers' - natuurlijk ook een 'must'. Naast alles wat er voor mensen met Downsyndroom misschien wel lastig en moeilijk is, wel degelijk ook laten zien hoeveel er dan toch nog te genieten valt van het leven. In de vragen na zijn presentatie ging het over het onderwijs dat hij had gevolgd. Waar was hij naar school geweest? En was hij al eens met een speciale vakantie mee geweest? Gaandeweg kwamen de cursisten erachter dat wij als zijn ouders helemaal niet zo blij zijn met het gegeven dat kin-

deren met Downsyndroom in de loop van hun leven hun speciale onderwijs steeds meer in een speciale setting ontvangen. Vaak ver weg van de vergaarbak waar al onze andere kinderen in terechtkomen. 'Misschien bent u dan helemaal niet zo blij met onze speciale vakanties voor mensen met handicaps', werd er geopperd. En inderdaad zouden wij als ouders van een zoon als David het liefste zien dat het heel gewoon en vanzelfsprekend zou zijn dat hij - en uiteraard ook andere mensen met belemmeringen - met een gewone touroperator mee zouden kunnen. Maar omdat dat zo nieuw is voor alle partijen, ligt het dan nog steeds meer voor de hand hem daarbij dan wel met een eigen regulier maatje op pad te sturen. Dat betekent dan wel dubbele kosten. Maar vaak wordt er door touroperators zo gestunt dat het - met maatje en al en zelfs met ieder een eigen kamer - toch nog aardig dicht uitkomt bij de prijs voor één persoon bij een speciale vakantieaanbieder. Voor alle duidelijkheid: wij hebben niets tegen dat speciale. Onze kinderen hebben

een speciale aanpak vaak hard nodig. Maar met die speciale aanpak komen ze binnen de gewone vergaarbak verder, cognitief en sociaal. Een logisch verlengstuk is dan toch dat je het, met speciale hulp, in de gewone vakantiesetting mogelijk leuker kunt hebben dan in een setting met louter speciale mensen met heel verschillende mogelijkheden en onmogelijkheden en bijzondere behoeften. Zo zou een nieuwe tendens kunnen ontstaan, die denkbaar goed aansluit bij steeds meer mensen met alle mogelijke 'handicaps' in een steeds meer inclusieve samenleving. Een stap daarin zou kunnen zijn dat de aanbieders van speciale vakanties hun begeleiders als 'vakantiemaatjes' gaan aanbieden bij reguliere touroperators. Eén op één of één op bijvoorbeeld twee of drie in een hele bus. Ik noem maar wat. Sociaal sterke types moeten het zijn, die vrijwillig of tegen een vergoeding - hoe is dat nu geregeld? - optrekken met, gidsen bij, vertalen voor en van, kort: begeleiden en helpen bij het op een passende manier contacten maken met andere deelnemers aan diezelfde vakantie. Op dit moment gebeuren dit soort dingen vaak nog door 'brussen' of andere familieleden. Maar waarom niet met een bij een gespecialiseerde aanbieder in te huren maatje? Zou dat niet een gat in de markt kunnen zijn?